

KNJIŽNICA
EDVARDA KARDELJA
V CELJU

RUDAR

Celje - skladišče

D-Per
65/1988

OSREDNJA KNJ. CELJE

5000013542,2

COBISS

GLASILO KOLEKTIVA RUDARSKO-ELEKTROENERGETSKEGA KOMBINATA
FRANC LESKOŠEK-LUKA, TITOVO VELENJE

LETO XXII

TOREK, 26. APRIL 1988

ŠTEVILKA 2

NADALJNJA VSEBINA

• Strani 2-3

Mladi in mladinsko
prostovoljno delo

V RLV so razpravljali
o osnutku amandmajev
ustave SFRJ

ESO brez TOZD

• Strani 4-6

Predstavitev izdelkov ESO
na sejmju RUDARSTVO '88
v Zagrebu

Novo vodno črpališče
v škalskem predelu RLV

• Strani 7-12

Odšli so v pokoj

Prava pravcata stiskalnica
za sadje za darilo sodelavcu
ob odhodu v pokoj

Kdo bi odgovarjal?

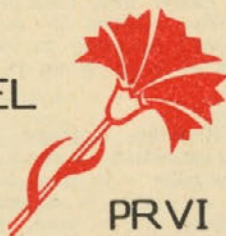
Ali res ni šlo za
prvoaprilsko potegavščino?

Pogovor z rudarjem

• Stran 12

Prvomajska nagradna križanka

ŽIVEL

PRVI MAJ!

Zveza komunistov Jugoslavije, in seveda tudi Slovenije, je avantgarda delavskega razreda. Za tiste, ki še vedno niso razčistili s to zguljeno tujko, povejmo, da je v zvezi komunistov zbrana množica ljudi, ki bi morali biti na čelu delavskega razreda v borbi za njegove pravice. Skratka, komunisti so čelni del delavske fronte, najbolj izpostavljeni udarcem nasprotnikov, ki pa jih v mirnem času ne prepoznavamo zlahka. Ob spoznanju, da opredelitev pojma avantgarde delavstva še nekako doumemo, vse teže pa razumemo, kaj je to delavski razred, nam je uspelo v štiridesetih letih te stvari pošteno zavozlati.

Lepo je bilo tik po vojni, ko so vsi, če je bilo treba, zagrabili za lopate in se lotili fizičnega dela. To je bil enostavno razpoznaven delavski razred. Na čelu njega je bila avantgarda, tisti pa, ki so menili, da je mogoče tudi z glavo kaj narediti, so veljali za sumljive intelektualce, razumnike, in mnogo so jih tudi zaprli. Prvega maja tako ni bilo dvomljivo, kdo lahko praznuje delavski praznik, danes pa ne moremo več tako jasno ločiti, kdo je v delavskem razredu in kdo ni več.

Če se za ponazoritev ozremo prek naših državnih meja na Zahod, bi po naših obrazcih tamkaj to problematiko naj razumeli tako, da morajo prvega maja zvleči na hribe kupe raznih robotov in računalniško vodenih naprav, ki opravljajo predvsem groba in težka dela; to je dela, ki jih pri nas delavci opravljajo ročno.

Kako pri nas s svojim nabrekli političnim besednjakom do neumnosti razdeljujemo stvari, je lepo razložil eden od razpravljalcev na nedavni konferenci Zveze komunistov Bosne in Hercegovine, ko je slikovito povedal, da mi človeka, ki šiva gumbe, imenujemo neposredni proizvajalec, človeka pa, ki prišije drugemu človeku nazaj odrezano roko, vržemo v koš z imenom potrošnja.

Če v te kolobocije vpletemo še izraz delavski razred, potem nismo daleč od resnice, če rečemo, da kot delavski razred še vedno razumemo, da so to tisti ljudje, ki svoje življenjske potrebe in želje zadovoljujejo s svojim fizičnim delom. Mednje po tem obrazcu zdravniki ne sodijo in, dragi moji, nič se ne čudite, če bo na prvomajski veselici kakšen pijan fizični delavec ozmerjal zdravnika ali na primer računalniškega tehnikarja, da naj se pobere kam drugam, ker prvi maj da je delavski praznik.

Naj bo tako ali drugače, tudi mi smo z eno nogo že v enainvajsetem stoletju, in dežele, ki delavskega razreda v klasičnem pomenu besede ne bodo zamenjale z roboti in av-

Naprej na drugi strani!

Delavkam in delavcem SOZD REK Franc Leskošek-Luka, Titovo Velenje, njihovim svojcem in upokojenim delavcem združenih organizacij v SOZD

za prvi maj, praznik dela, iskreno čestitamo
in želimo za naprej še več uspehov in sreče

Iskrene čestitke tudi drugim občanom!

Družbenopolitične organizacije in samoupravni organi SOZD

tomatizacijo, bodo odstavljene na stranski tir - in jim bo tako razen prvomajske veselice ostalo bore malo razlogov za praznovanja prvega maja.

Vsako na novo pridobljeno znanje bolj pomeni korak dalje k osvobajanju izkoriščanega delavskega razreda kot klasični štrajk, s katerim si delavci priborijo za kakšen odstotek večje plače. Na žalost pa se v naši družbeni skupnosti dogaja, da je znanje, kakor tudi splošna razgledanost, - na primer tudi o ustavnih pravicah -, še vedno

MLADI IN MLADINSKO PROSTOVOLJNO DELO

Mladinsko prostovoljno delo sega daleč v našo zgodovino. Začelo se je že med II. svetovno vojno, z akcijami, s katerimi so mladinci zbirali hrano, obleko in orožje za naše borce.

Posebno pomembno je prostovoljno delo postalo v prvih letih po vojni. Takrat je bilo treba zgraditi mnogo porušenih domov, tovarn, cest, železnic in mostov. Leta 1946, recimo, so začeli graditi progo Brčko-Banovići, leta 1947 progo Šamac-Sarajevo, leta 1951 progo Doboj-Banja Luka, nekaj let pozneje - leta 1958 - pa cesto Bratstva in enotnosti - od Ljubljane do Gevgelije. Samo na tej zadnji akciji je sodelovalo nad pol milijona ljudi, potekala pa je osem let. Tako so večidel zrastle tudi mesta Novi Beograd, Nova Gorica, Titograd, Novi Travnik in še druga.

Tudi ljudem v naši dolini prostovoljno delo ni neznano, saj se je Velenje začelo širiti predvsem s prostovoljnimi delom. Tudi reko Pako so ukrotili in speljali v urejeno strugo z veliko udarniškega dela.

Tudi sedaj mladinci hodimo po stopinjah naših mater in očetov brigadirjev, ko gradimo in dograjujemo našo domovino. Zakaj še v marsikatero domačijo je treba napeljati vodo ali elektriko. Veliko je še tudi goličav, ki jih je treba zasaditi s drevjem. Zgraditi pa je treba tudi boljše in varnejše ceste, nove šole in vrtce, tovarniške hale itd.

Dela je torej še veliko; potrebujemo še veliko pridnih in spretnih rok in znanja, da bomo vse to postorili.

Letos se bo naša občinska brigada, ki nosi ime borca in pesnika XIV. divizije Karla Destovnika-Kajuha, udeležila druge izmene zvezne delovne akcije Neretva v Jablanici. Upam, da se bo za to akcijo prijavilo veliko mladincev.

Za sklep tega povabila naj navedem te besede, ki jih je z govorniškega odra 8. kongresa ZMJ 10. februarja 1968 v Beogradu izrekel tovariš Tito:

"Videl sem, da je naša mladina tudi danes pripravljena s prostovoljnimi delom prispevati h graditvi države z istim poletom in požrtvovalnostjo kot v letih po vojni. To prostovoljno delo mladine pospešuje graditev posameznih objektov, hkrati pa razvija tudi ljubezen do dela, in kar je najbolj pomembno: prispeva k zblizevanju delavske, kmečke in šolske mladine ob krepitvi bratstva in enotnosti naših narodov."

Z brigadirskim Zdravo!

Zvone Kodrun, RLV-Jama Škale

precej posebna pravica ožjih krogov. Saj veste, da šolanje otrok danes stane zelo veliko, naša ustava pa bolj spominja na razvlečeno severnjaško pripoved kakor na kratak, jednat in nedvoumen pravniški akt.

Razviti svet je že zdavnaj spoznal, da je samo v znanju tudi napredek in zato mu ni žal denarja za podpiranje tistih delavcev, ki so zaradi avtomatizacije izgubili delo, drugega pa ne znajo početi.

Za spopad s prihodnostjo si bomo vse-kakor morali razčistiti ta osnovna vprašanja. Zakaj za razcvet blaginje bomo morali spremeniti ne samo način življenja - v smer vračanja k bolj poduhovljenemu, ki ga danes skuša odtehati potrošništvo -, ampak pozabiti tudi na boj med kapitalom in delavskim razredom, saj bo delavstvo v klasičnem pomenu besede gotovo odmrlo.

Prihodnje rodove torej čaka spopad z znanjem oziroma učenjem in določanjem prave mere med jemanjem in vračanjem prirodi. A kaj ko je to za nas še španska vas.

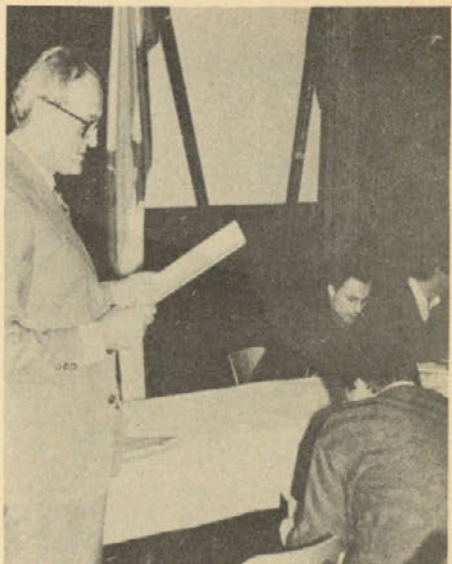
Pa pustimo filozofijo, prepisano iz knjig in zabeljeno z nekakšnim navdihom. Ozrmo se v svoj vsakdanjik - in videli bomo, da še vedno na vse kriplje in za vsako ceno vzdržujemo status quo; se pravi, dosedanje stanje. Naša razslojenost se še vedno giblje med avantgardo delavskega razreda in delavskim razredom, medtem ko so intelektualce neprevzgojene izpustili iz zaporov, da zdaj - po razlagi posvečenih - "zopet delajo zdravo". A to so navidezni problemi. Čakajo nas hujši - nujni premiki v naših glavah! Razumeti bomo morali, da ne moremo s "starim konjem" tekmovali s sodobno tehnologijo, ki edina omogoča ljudem več časa za osebno življenje. Šele po tem spoznanju si bomo lahko pridobili osebno svobodo, iz katere raste mir. Žal pa mi še vedno cap, cap po starem! Za to nam ni treba daleč seči za dokazi, denimo, vzemimo v roke kar papirje, ki jih je po dolgem času pripravila naša rudniška komisija za spremembo analitske ocene zahtevnosti del in nalog... Prav potrdili so se v njej - in tisti krog nje -, da se ne bi nič spremenilo. Niso napravili drugega, kot napisali nova "delovna mesta", jih "od oka" ovrednotili s številom točk, medtem ko se opisov del in nalog niti dotaknili niso, čeprav bi morale vrednosti izhajati ravno iz njih. Je pač tako, da tudi v našem rudniku še vedno ne znamo doumeti, "kako se prišije gumb na hlače in kako odrezana roka nož k človeku".

Sicer pa: Živel prvi maj, saj smo še vsi delavci! In srečno vsem (tudi meni)!

Peter REZMAN

V RLV so razpravljali o osnutku amandmajev ustave SFRJ

17. marca so v sindikalni sobi v Novih Prelogah imeli delavci iz RLV razpravo o osnutku amandmajev naše zvezne ustave. Pri njej naj bi sodeloval tudi predstavnik republiškega sveta Zveze

Teodor JELEN: "Ne bi bilo prav, da bi vsi razpravljali o vsem..."

sindikata Slovenije, da bi prisotnim rudniškim delavcem razložil vsebino in namen zasnovanih amandmajev, poleg tega pa jih seznanil še s stališči slovenskih republiških organov in drugih forumov, ki so že imeli podobne razprave, do posameznih pripravljenih amandmajev in njihovega osnutka v celoti. Vendar povabljeni predstavnik republiškega sindikalnega sveta se te razprave - menda opravičljivo - ni udeležil.

In zdaj k izraženim mnenjem o pripravljenih amandmajih v tej razpravi!

Teodor Jelen je menil, da ne bi bilo

RUDAR - INFORMATOR, glasilo kolektiva sestavljene organizacije REK Franc Leskošek-Luka, Titovo Velenje

Za izdajanje glasila skrbi uredniški odbor. Odbor sestavljata:

- delegacija samoupravnih organov in družbenopolitičnih organizacij: Peter Rezman (RLV - J. mehanizacija) - namestnik Ivan Krejčan (RLV - J. mehanizacija), Jože Kotnik (RLV - J. Pesje) - namestnik Polde Rober (RLV - J. Skale), TE Šofčan - Zinka Možon (namestnik Stane Lipnik), ESO - Alojz Iršič (namestnica Nada Fedran), SIPAK - Tatjana Knez (namestnik Roman Rebernik), APS - Franc Krajcar (namestnik Rudi Janič), Tiskarna - Marija Boruta, Družbeni standard - Jože Miričič (namestnica Dragica Pohar), Zavarovanje - Franc Špegel (namestnik Anton Krajnc), DSSS SOZD REK - Peter Klemenšek (namestnica Tanja Goljar);
- delegacija delavcev in njihovih stalnih sodelavcev pri glasilu: Konstantin Kuzmin (KPO SOZD REK - odgovorni urednik), Rafael Batič (DSSS SOZD REK - glavni in tehnični urednik), Diana Janežič (DSSS SOZD REK - novinarka reporterka) - nadomeščanje: Tatjana Hudomalj, Draga Lipuš (DSSS SOZD REK - novinarka lektorica), Vesna Šmergut (DSSS SOZD REK - tajnica in stavka glasila) - nadomeščanje: Eva Biškop, Irena Seme-Tirnančič (referentka za informiranje v TE Šofčan) ter predstavnik OK SZDL Velenje Ljubiša Savović.

Preddesnik uredniškega odbora: Jože Kotnik • Naslov uredništva: Titovo Velenje - Rudarska 6 (II. nadstropje, soba 23 - telefon 855 231, interno 260)

Tiska DO Tiskarna REK Franc Leskošek-Luka, Titovo Velenje (Titovo Velenje - Štrbenkova 6, telefon 855 521, interno 301) • Glasilo prejemajo vsi člani kolektiva brezplačno • Izhaja po potrebi • Naklada 6 500 izvodov

Pri razpravi so bili prisotni v glavnem poslovodni delavci in predstavniki...

prav, da bi vsi razpravljali o vsem v osnutku amandmajev - o tistem, kar poznamo, in tudi o tistem, česar ne poznamo. Zato je podrobneje spregovoril le o 10. pripravljene amandmaju, ki se nanaša na velike sisteme (elektrogospodarstvo in premogovništvo, železniški promet in poštno-telefonsko-telefonski promet) in bi naj po njem marsikaj poenotili v teh sistemih.

Če se je v svojem razmišljanju vsaj delno strinjal, da bi bilo treba zagotoviti tehnološko enotnost vsakega od teh sistemov - čeprav je bil mnenja, da se s poenotenim tehnološkim napredkom zgolj povečujeta centralizem in posredna oblast, kar pa da ni neko posebno samoupravno in demokratično dejanje - pa je odločno bil proti vsakemu drugemu poenotenju. Delovanje takih velikih sistemov - je dejal - mora biti tehnološko usklajeno, ne pa tudi ekonomsko enotno.

Izhod iz krize je po njegovem prepričanju nemogoč, če se ne bomo odločili za odpravljanje monopolov oziroma če ne bomo prenehali z zatekanjem k dogovorom in sporazumom, ki izključujejo konkurenco.

Svoj prispevek k razpravi pa je Teodor Jelen sklenil z ugotovitvijo, da je celotni osnutek amandmajev preobsežen, preveč podroben.

Dragica Kotnik se je popolnoma strinjala z mnenjem Teodorja Jelena, da so pripravljene amandmaji preobsežni, k temu pa je dodala še, da noben pripravljen amandma tudi ni tak, da ne bi predvideval v ozadju še posebnega zakona. Nadalje je menila, da je besedilo pripravljenih amandmajev tako splošno, da si ga je mogoče tolmačiti tako ali drugače. "V 9. pripravljene amandmaju, recimo, ki govori o osnovnih izhodiščih delitve dohodka v Jugoslaviji," je dejala, "je rečeno, da bomo imeli tržno gospodarstvo, da bomo uvedli tržne zakonitosti, kako, in kakšen način naj bi to storili, pa ni zapisano nikjer v osnutku amandmajev."

In tudi o odgovornosti bojda v osnutku amandmajev ni nikjer govora.

družbenopolitičnih organizacij, samoupravnih organov in strokovnih služb v RLV.

Janez Pukl je menil, da v pripravljenih amandmajih ni konkretnih opredelitev za prepotrebno poenostavitev odločanja o zadovoljevanju skupnih potreb delovnih ljudi oziroma občanov v samoupravnih organih znotraj organizacij združenega dela in zunaj njih, prav tako pa tudi ne za nujno racionalizacijo delovanja in organiziranosti samoupravnih interesnih skupnosti.

Bojan Škarja je poudaril, da se temeljna načela v ustavi SFRJ ne smejo spremeniti - da mora v njih med drugim biti navedeno, da je vsaka republika in avtonomna pokrajina odgovorna za svoj razvoj oziroma da ima pravico do svojega razvoja na področju gospodarstva, kulture itd. Se pravi, da je bil proti opredelitvam v pripravljenih amandmajih, ki bi "skozi zadnja vrata pripeljale" v ustavo idejo, da bi postali družba enako mislečih, enako živečih.

Normativizem - je dejal - je pri nas sploh vedno večji, normativnih aktov imamo vedno več, to pa pomeni, da se že skoraj vse predpiše, da se le še malokaj prepusti svobodnemu odločanju nosilcev družbenogospodarskega in družbenopolitičnega življenja.

Menil pa je tudi, da je predvideni rok za izvedbo razprave o (tako pripravljenih) ustavnih amandmajih prekratek, če naj bi razprava res bila demokratična.

Franc Druks je dejal, da je vsak, ki je imel toliko volje, da je prebral vse pripravljene ustavne amandmaje, lahko ugotovil, da povprečnemu državljanu SFRJ - človeku, ki je normalno pameten in inteligenten in ima vsaj poklicno izobrazbo - milo rečeno - niso namenjeni. To pa da zato, ker so preveč komplicirani, preveč zapleteni, premalo razumljivo napisani.

Na koncu svojega prispevka k razpravi pa je Franc Druks predlagal, da bi glede na to, da se strokovno na energetiko spoznajo bolje kot na nekatera druga področja, zavzeli stališče, da je 10. pripravljene amandma nesprejemljiv in da naj se podaljša rok za izvedbo razprave o vseh pripravljenih amandmajih oziroma spremembah ustave SFRJ. In tako stališče so prisotni pri tej razpravi tudi zavzeli!

Zajela Tatjana Hudomalj

ESO brez TOZD

Razgovor z Alojzom Filipančičem

Lani 14. decembra se je velika večina vseh zaposlenih delavcev v delovni organizaciji ESO na referendumu odločila, da svojo delovno organizacijo s štirimi temeljnimi organizacijami in delovno skupnostjo skupnih služb spremeni v enovito delovno organizacijo, brez TOZD.

Zakaj so se tako odločili in kako preživljajo obdobje praktičnega prehajanja na novo organiziranost - o tem smo se za naše glasilo pogovarjali z Alojzom Filipančičem, vršilec del in nalog delavca ESO s posebnimi pooblastili za kadrovsko-spolšno področje.

Rudar: Svoj čas je bilo ustanavljanje temeljnih organizacij vsesplošno, vendar sedaj lahko marsikje slišimo in preberemo, da povsod to ni bil rezultat pretehtanih odločitev.

Zaradi katerih vzrokov ste se v ESO odločili za reorganizacijo v enovito delovno organizacijo?

Alojz Filipančič: Dosedanjih 35 let dela in razvoja ESO je bilo uspešnih. Veliko zaslugo za to ima tudi RLV, v sklopu katerega je ESO tudi nastal.

Delovni kolektiv ESO šteje okrog 800 delavcev; od vseh jih ima 80 višjo ali visoko izobrazbo, 180 je tehnikov različnih usmeritev, nekaj čez 500 pa je kvalificiranih delavcev.

Kot proizvajalci rudarske opreme in izvajalci elektro in strojnih instalacij smo se zamislili nad svojim nadaljnjim razvojem. Krizno obdobje v gospodarstvu Jugoslavije in našem družbenem življenju sploh nas je privedlo do odločitve, da se nanovo organiziramo. In to tako, da bomo kos težavam, da bomo lahko kljub vsem ekonomskim in drugim problemom uspešno gospodarili; skratka, da bomo v sedanjih zaostrenih razmerah preživeli.

Zavedali smo se, da lahko poti za boljše gospodarjenje poiščemo znotraj naše delovne organizacije. In tako smo se lani

celo leto skrbno pripravljali na spremembo naše organiziranosti.

Pripravili smo elaborat o družbeno-ekonomski upravičenosti za spremembo organiziranosti, ga obravnavali v vseh naših družbenopolitičnih organizacijah in samoupravnih organih, potem pa se na referendumu odločili za enovito delovno organizacijo.

Z reorganizacijo hočemo uresničiti učinkovitejše in enotnejše nastopanje ESO navzven, enotnejše dogovarjanje znotraj njega, zmanjševanje poslovnih stroškov, boljše finančne učinke, lažje prerazporejanje delavcev znotraj delovne organizacije zaradi tehnoloških razlogov.

Uspelo nam je že bistveno zmanjšati število plačilnih nalogov, skrčili pa bomo tudi število periodičnih obračunov - s šestih bilanc na leto bomo prešli na eno. Odslej bomo imeli tudi manj sestankov in krajši bodo, ker se nam je z reorganizacijo zmanjšalo tako število različnih organov kot tudi število organizacijskih vprašanj. Pri tem pa se kvaliteta odločanja ne bo v ničemer poslabšala, saj bomo imeli več možnosti za izbiro najprimernejših ljudi za samoupravne organe in organe družbenopolitičnih organizacij.

Z reorganizacijo smo zmanjšali tudi obseg administrativnih del, a zaradi tega nismo odpustili ali prerazporedili k drugim delom nobenega administrativnega delavca. Zato pa v prihodnje za ta dela v naš kolektiv ne bomo sprejemali novih delavcev.

O razdeljenosti delovnih organizacij na TOZD in delovne skupnosti pa menim, da je bila pred leti zelo moderna, po zakonu o združenem delu tudi zakonita, da pa v prenekaterem okolju temeljne organizacije niso nikoli zaživele, kot je bilo zamišljeno, ponekod pa so se celo 'ogradile' kot klasične firme.

Družbeno-ekonomske razmere so bile pri nas še pred nekaj leti bistveno drugačne - ugodnejše, kot so sedaj. Zaradi vsega tega smo lahko množično oblikovali temeljne organizacije, marsikje tudi neutemeljene. Toda v ESO ni bilo tako, saj so naše temeljne organizacije uspešno delale in bile tudi samoupravno učinkovite.

Težave zaradi naše razdeljenosti na temeljne organizacije smo imeli le v nastopanju pri skupnih poslih, pri združevanju sredstev za skupne namene in pri kadrovskem razporejanju.

Rudar: Ali je obdobje praktičnega prehajanja na vašo novo organiziranost že za vami? Ste tudi statut enovite delovne organizacije in samoupravni sporazum o združevanju vanjo že sprejeli in enovito delovno organizacijo že tudi registrirali pri sodišču?

Alojz Filipančič: Januarja letos smo na referendumu sprejeli statut delovne organizacije, izvedli volitve v samoupravne organe ter imenovali vršilce del in nalog direktorja ESO in petih delavcev s posebnimi pooblastili: za proizvodno-tehnično, kadrovsko-spolšno področje, področje trženja, področje gospodarjenja in področje razvoja. V prvi polovici februarja smo opravili tudi registracijo enovite delovne organizacije, sedaj pa postopoma uresničujemo namene naše reorganizacije.

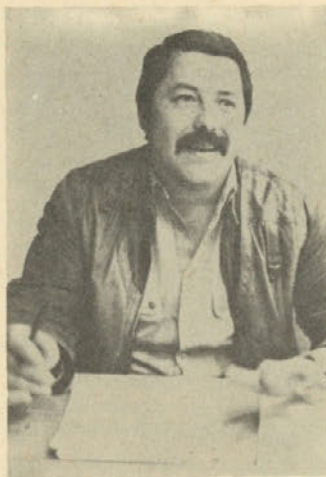
Rudar: Kakšna je torej sedanja notranja organiziranost ESO?

Alojz Filipančič: Naša delovna organizacija zajema proizvodno-montažno področje in področje strokovnega dela. Proizvodno-montažno področje imamo nadalje razdeljeno na delavniško proizvodno rudarske opreme in drugih postrojenj ter na elektro in strojno instalacijsko dejavnost. Strokovne službe pa so razvejene na pet področij, ki sem jih že prej naštel; s tem, da je služba za kontrolo kvalitete 'štabna' in zato po funkciji spada na področje del in nalog direktorja delovne organizacije.

Naša reorganizacija bo sploh zelo spremenila delovanje ESO, a postopoma. Zavedamo se namreč, da revolucionarne spremembe ne morejo zaživeti čez noč. Postopoma ugaša staro in se uveljavlja novo. Celotna vsebina našega elaborata o družbeno-ekonomski upravičenosti za spremembo naše organiziranosti še ni zaživel, a letos nam bo to gotovo uspelo urediti.

Še tole naj povem!

Že nekaj let, sploh pa letos, imamo težave pri pridobivanju dela. Tega so krivi poznani problemi v elektro gospodarstvu in premogovništvu; sploh pri investicijah, v katere se s svojimi proizvodi in storitvami vključuje tudi ESO. Zaradi tega za letošnje drugo polletje še nimamo pokritih vseh naših

Alojz FILIPANČIČ

Dragan ČELOFIGA

proizvodno-storitvenih zmogljivosti in bomo zato morali bolj usmeriti naša prizadevanja na področje trženja in si tako pridobiti nekaj novih del.

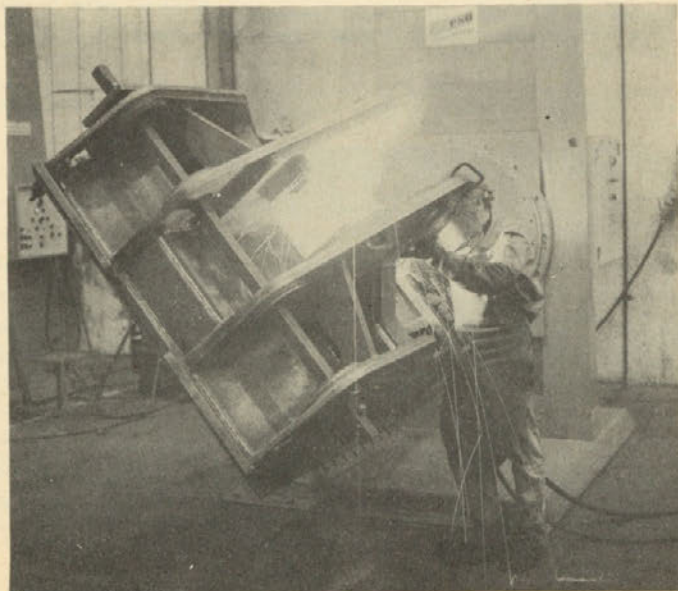
Neglede na našo spremenjeno organiziranost in to, kakšno bo poglobljanje samoupravne organiziranosti kombinata Franc Leskošek-Luka, pa želimo, da ostanemo v okviru kombinata Franc Leskošek-Luka. Delavci ESO smo namreč prepričani, da je prav, da ostanemo v okolju, v katerem je ESO nastal.

Draga Lipuž

Predstavitev izdelkov ESO na sejmu RUDARSTVO '88 v Zagrebu

Iz razgovora z vodjo
komuniciranja ESO
Draganom Čelofigo!

"Na zagrebškem sejmu RUDARSTVO, ki je organiziran vsaki dve leti, je naša delovna organizacija že poznana razstavljalca. Letos smo na tem sejmu - odprt je bil od 19. do 24. aprila - predstavili svoj celotni proizvodni program za rudarsko opremo, s poudarkom na sistemu visečega stropnega transporta, hidravličnem podporju in na začetkih novega proiz-

PTO-45, pozicioner za težke obdelovance

vodnega programa (na pozicionerju za težke obdelovance, PTO-45) ter na novem načinu odpepeljevanja v termoelektrarnah.

Na 300 kvadratnih metrih našega razstavnega prostora so si obiskovalci sejma lahko ogledali ranžirni vlak z vsemi pritliklinami, sekcijo samohodnega hidravličnega podporja ESO, pozicioner za težke obdelovance (PTO-45), prikaz proizvodnega programa za hidravlične upravljalne sisteme z novo vrsto enostavnejših upravljalnih sistemov, prikaz proizvodnega programa za elektro stikala zaščitnih kriterijev, ki vsebuje mejna zaščitna stikala, programirani kontrolnik vrtljajev, elektronski kontrolnik linije in membransko stikalo.

V sodelovanju s firmo Varnost v Zagorju smo prikazali tudi računalniško vodenje sistemov rudniških signalnih in transportnih naprav.

Nekaj podatkov o našem razstavljenem ranžirnem vlakcu in pozicionerju za težke obdelovance na sejmu!

Ranžirni vlak je primeren za transport bremen od glavnih transportnih poti do delovišč in za manevriranje z bremenimi po deloviščih. V sklopu vlaka so dvizna gred, katere nosilnost je 4,5 tone, in hidravlične naprave za dviganje in spuščanje bremen.

Vlak sestavljajo še ranžirni maček z vlečno silo 15 kilonewtonov, hidroagregat 25/220, zavorni maček z zavorno silo 60 kilonewtonov.

Vozna hitrost vlaka je 0,6 metra v sekundi, njegova instalirana moč 15 kilovatov, akcijski radij pa \pm 50 metrov.

Pozicioner za težke obdelovance (PTO-45) omogoča med postopkom varjenja obračanje težkih obdelovancev varjenecv v najugodnejše lege brez uporabe žerjava ali drugih pripomočkov.

Nosilnost pozicionerja je 45 kilonewtonov, masa 6 050 kg, njegova instalirana moč 7 kilovatov, hidravlični pritisk 160 barov, hitrost rotacije mize 0,6 vrtljaja v minuti, hitrost rotacije konzole 1,5 vrtljaja v minuti, hitrost gibanja konzole pa 1 270 milimetrov v minuti.

Na sejmu smo predvajali tudi filme o uporabi samohodnega hidravličnega podporja v RLV in v rudniku Rembas v Srbiji, prevozu moštva po rudniških jamah in o novem načinu odpepeljevanja v termoelektrarnah, čigar značilnost so mala poraba vode in ugodni pogoji za rekultivacijo odlagališč pepela."

Draga Lipuž

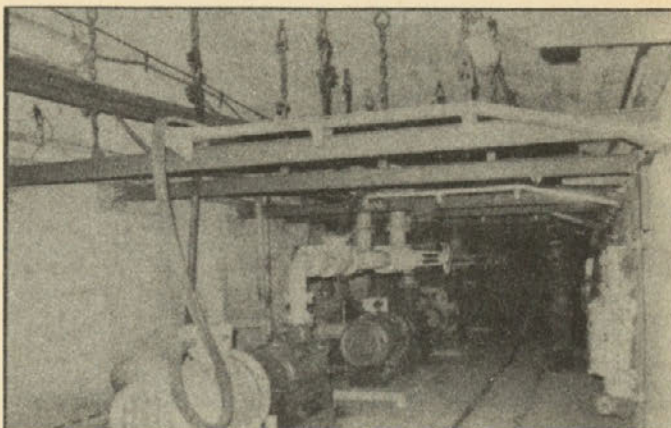
Novo vodno črpališče v škalskem predelu našega rudnika

Letos 12. februarja je bil izvršen tehnični prevzem novega vodnega črpališča na koti + 30 v jami Škale.

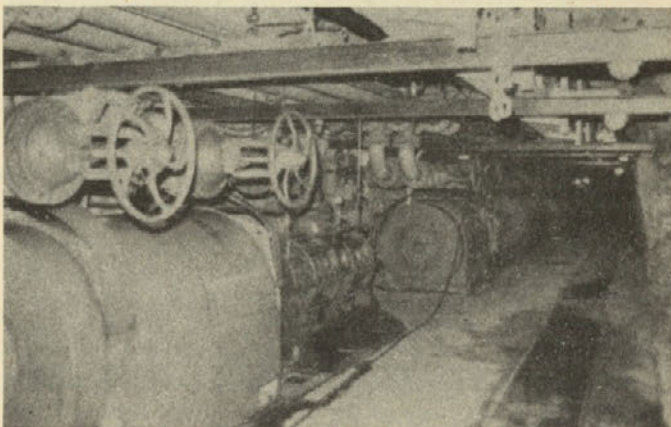
Rudarska dela za izgradnjo tega črpališča so se začela že leta 1985. Tem delom so sledila gradbena in nazadnje montažna.

O izgradnji tega novega vodnega črpališča v našem rudniku bi lahko napisali obsežen roman - toliko se je vsega zgodilo med njo in pri njej. Rudarji, ki so izvajali rudarska dela zanjo, pa tudi projektanti, izvajalci gradbenih del in monterji so se morali spoprijemati z nešteti večjimi in manjšimi problemi, ki se pojavijo pri graditvi takega jamskega obrata. A nazadnje je črpališče le bilo uspešno zgrajeno.

V njem so 4 črpalke, ki v minuti prečrpajo okrog 4 kubike vode do 90 metrov višje ležečega vodnega črpališča v jami Škale (na koti + 120), ki je tudi največje vodno črpališče v

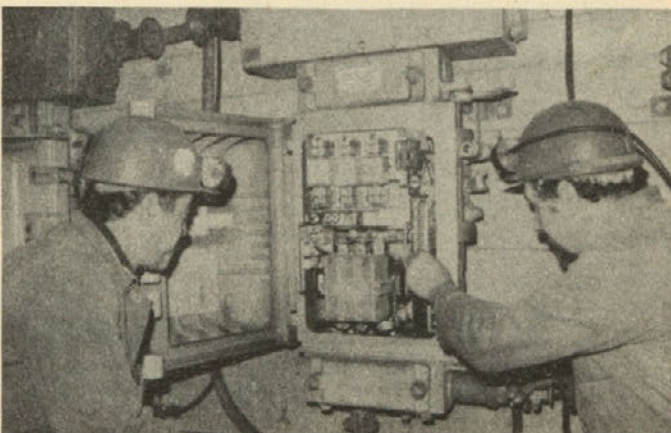
Novo vodno črpališče na koti +30 v jami Škale

Vodno črpališče na koti + 120 v jami Škale

Elektrikarji in monterji, ki so sodelovali pri izgradnji novega vodnega črpališča na koti +30 v jami Škale.

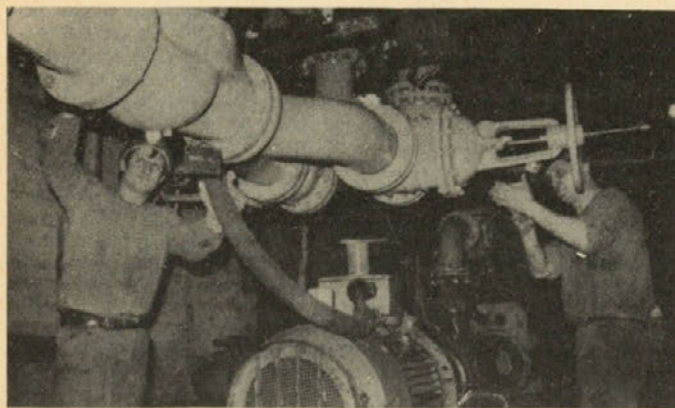

Prepričala sta se, da so električna stikala v novem vodnem črpališču brezhibna!

OGLAS

Ugodno prodam dve leti staro sedežno garnituro.

INFORMACIJE: dopoldne prek telefona (063) 855 231, interna številka 242, popoldne pa pri Nevri Pristovnik v Vrnjačke Banje 1.

Še malo in urejevanje novega vodnega črpališča bo dokončano!

Poslovodja pri jamski mehanizaciji Ciril Čretnik, Vincenc Oblak-Zdravko in vodja rudniške strojne službe Franc Cevzar v razgovoru ob tehničnem prevzemu novega vodnega črpališča.

Takole pa transportirajo iz jamskih črpališč spravljeno nesnago iz vodnih zbiralnikov.

Spominski posnetek monterjev in projektantov novega vodnega črpališča, skupaj z osebjem, ki je nadzorovalo njegovo izgradnjo, ob tehničnem prevzemu črpališča

našem rudniku. Črpalke v njem pri prečrpavanju vode premagujejo kar 400 metrov višinske razlike in v minuti prečrpajo okoli 8 kubikov vode. Nekaj vse te vode je pitne in jo prek Vekosa dobivajo prebivalci Titovega Velenja. Nekaj je nadalje industrijske vode, ki jo porabi naš rudnik in avtomobilska pralnica REK APS. Z delom te vode pa se polni tudi turistično jezero ob restavraciji delovne skupnosti REK Družbeni standard JEZERO.

Pa se vrnimo k novemu vodnemu črpališču na koti + 30 v jami Škale, katerega projektant je bil diplomirani elektroinženir Zdenko Lah, in pogledimo stroške njegove izgradnje; podatke o njih smo dobili pri tehnologu jamskega vodovoda Zdravku Pogorevcu.

Glavne postavke stroškov izgradnje tega črpališča - brez stroškov za rudarska dela, ki so bila opravljena zanj - so takele:

črpalni agregati	120 000 000 din
armature v črpališču	43 000 000 din
cevovodi po jami	49 000 000 din
elektro oprema	243 000 000 din
montaža črpališča	12 300 000 din
izdelava gradbenega dela črpališča	766 706 000 din

Že te postavke stroškov torej znašajo skupno okrog 1 1/4 milijarde dinarjev, če pa bi temu znesku prišteli še stroške za rudarska dela, ki so bila opravljena za izgradnjo črpališča, bi dobili že toliko, kolikor stane izgradnja srednje velike tovarne.

Ob tehničnem prevzemu novega črpališča so povedali še...

Franc Cevzar, inženir strojništva, vodja strojne službe RLV, ki je sestavni del temeljne organizacije RLV Jamske mehanizacije:

"Ob tehničnem prevzemu novega črpališča je bilo mogoče ugotoviti, da je zgrajeno brez napake.

Črpalni agregati, ki so vgrajeni v novo črpališče, so domače izdelave - proizvod Jugoturbine v Karlovcu.

Ob tej priložnosti naj omenim, da mehani:iranje del v našem rudniku neprestano napreduje in da o tem vse premalo pišemo v naših internih glasilih.

Veliko pozornost pa v našem rudniku posvečamo tudi vzdrževanju mehanizacije, saj je z dobrim vzdrževanjem mogoče precej podaljšati življenjsko dobo posameznih strojev in naprav in tako ogromno privarčevati.

Pri vzdrževanju smo gotovo lahko za zgled drugim rudnikom po Jugoslaviji, ki so podobni našemu. Pa tudi s premogovniki s podzemnim pridobivanjem v državah, ki jim pravimo najrazvitejše, se lahko pri vzdrževanju kosamo.

Veliko vestnega strokovnega dela terja v našem rudniku tudi vzdrževanje jamskih vodnih črpališč. Saj je poleg vsakodnevni dežurstev, drobnih vzdrževalnih del in čiščenja vodnih zbiralnikov treba v njih opravljati tudi redne generalne remonte vseh črpalk, da jih je vedno nekaj v rezervi za vsak primer."

Vincenc Oblak, strojnik, vzdrževalec jamskih vodnih črpalk in črpališč, pri izgradnji novega črpališča na koti + 30 v jami Škale je bil tudi vodja montaže:

"Vsi v rudniku, ki me poznajo, me kličejo Zdravko.

Danes sem zadnjič na delu v RLV pred upokojitvijo.

V RLV sem se zaposlil 3. januarja 1974. leta in sem vse-skozi delal pri vzdrževanju jamskih vodnih črpalk in črpališč.

Jame RLV in poti po njih poznam kot svoj žep.

Za delo sem bil svoji delovni organizaciji vedno na razpolago, ob vsakem času; pač kot vsak delavec, ki je svojo delovno organizacijo vzljudil in je ponosen nanjo.

Tudi z nadrejenimi sem bil vedno v dobrih odnosih.

Imam že tudi svojega delovnega naslednika; to je zanesljiv delavec, ki ga poznam že čez štiri leta - delavec z dobrimi strokovnimi izkušnjami za delo pri jamskih vodnih črpališčih."

Kup zanimivosti so nam ob tej priložnosti povedali tudi člani ene od delovnih skupin v našem rudniku, ki čistijo vodne zbiralnike jamskih vodnih črpališč.

Koliko peska, drobnega premoga, blata in še druge nesnage mora že samo ena taka delovna skupina vsak dan ročno spraviti iz vodnih zbiralnikov jamskih vodnih črpališč!

ODŠLI SO V POKOJ

Alojz DVORŠAK,
upokojen 29. februarja

Rojen je bil 5. junija 1937 v Gubnem blizu Šmarja pri Jelšah. Poročen z Marijo, rojeno Štukl.

Od 1. avgusta 1961 je neprekinjeno delal v

RLV. Zaposlil se je kot kvalificirani kopač v Jami zahod. Aprila 1964 je bil premeščen v Jamo vzhod in junija 1964 nazaj v Jamo zahod, sedaj skupaj z Jamo vzhod Jama Preloge, kjer je delal do upokojitve.

Leta 1969 je opravil izpit za strelca v metanskih jamah.

Veliko je delal tudi udarniško.

Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v delovni organizaciji in posebne pohvale za požrtvovalno delo v rudniku.

Jože PODPEČAN,
upokojen 29. februarja

Rojen je bil 17. januarja 1940 v Spodnjem Pobrežju pri Nazarjih. Poročen s Štefko, rojeno Golavšek.

Od 26. februarja 1963 je neprekinjeno delal v

RLV, s prekinitvijo zaradi služenja vojaščine pa že od leta 1957.

Leta 1963 se je zaposlil kot polkvalificirani kopač v Jami vzhod. Leta 1971 je bil premeščen v Jamo zahod, maja 1983 v Jamo Škale in avgusta 1983 v Jamo Preloge, kjer je delal do upokojitve. Leta 1964 je opravil izpit za kvalificiranega kopača.

Sodeloval je tudi na udarniških akcijah pri izgradnji Velenja.

Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v delovni organizaciji.

Viktor MURGELJ,
upokojen 29. februarja

Rojen je bil 10. oktobra 1940 v Ljubljani. Poročen z Jožefo, rojeno Repnik.

Od 16. junija 1964 je neprekinjeno delal v RLV. Zaposlil se je kot

kvalificirani kopač v Jami zahod. Leta 1977 je bil premeščen v Steber 8, sedaj Jama Pesje, kjer je delal do upokojitve.

Sodeloval je tudi na udarniških akcijah pri izgradnji Velenja.

Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v delovni organizaciji.

ZA LJUBEZEN

"Ah, sinoči sem imela krasnega možkega!"

"Za ljubezen ali za denar?"

"Za ljubezen! A je star milijon sploh kakšen denar?" /Ičin/

Alojz MEŽA,
upokojen 5. marca

Rojen je bil 7. junija 1938 v Podkraju pri Velenju. Poročen s Tejo, rojeno Pergovnik.

Od 23. marca 1960 je neprekinjeno delal v RLV. Zaposlil se je kot

rudarski tehnik v Jami zahod. Aprila 1960 je bil premeščen v Jamo vzhod, leta 1961 nazaj v Jamo zahod, leta 1975 v Storitve in leta 1977 v Zračenje, kjer je delal do upokojitve.

Leta 1965 je opravil izpit za nadzornika rudarskih del v metanskih jamah.

Dejaven je bil tudi v samoupravnih organih in pri sindikatu.

Veliko je delal tudi udarniško.

Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v delovni organizaciji in priznanj za aktivnost v jamski reševalni četi RLV.

Drago POTOČNIK,
upokojen 8. marca

Rojen je bil 8. decembra 1938 v Arnačah pri Velenju. Poročen z Marijo, rojeno Jezernik.

Od 16. januarja 1961 je neprekinjeno delal v RLV, s prekinitvijo za-

radi služenja vojaščine pa že od leta 1958.

Leta 1961 se je zaposlil kot nekvalificiran kopač v Jami zahod. Februarja 1966 je bil premeščen v Jamo vzhod, aprila 1966 nazaj v Jamo zahod, leta 1977 v Jamo Škale in leta 1978 v Jamo Preloge, kjer je delal do upokojitve.

Leta 1961 je opravil izpit za polkvalificiranega kopača in leta 1964 še za kvalificiranega kopača.

Dejaven je bil tudi v samoupravnih organih.

Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v delovni organizaciji in reda dela s srebrnim vencem.

Ivan OSREČKI,
upokojen 9. marca

Rojen je bil 21. junija 1937 v Stipelnici pri Pregradi. Poročen z Ano, rojeno Conjar.

Od 19. junija 1961 je neprekinjeno delal v RLV. Zaposlil se je kot

nekvalificiran kopač v Jami vzhod. Leta 1980 je bil premeščen v Jamo Pesje, leta 1981 v Jamo Škale, leta 1984 v Jamo Pesje, januarja 1985 v Jamo Škale, februarja 1985 v Izobraževanje in julija 1985 v Jamo Škale, kjer je delal do upokojitve.

Leta 1963 je opravil izpit za polkvalificiranega kopača in leta 1965 še za kvalificiranega kopača.

Dejaven je bil tudi v samoupravnih organih.

Sodeloval je tudi na udarniških akcijah za izgradnjo Velenja.

Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v delovni organizaciji, reda dela s srebrnim vencem in naziva udarnik.

Stipe POŠ,
upokojen 9. marca

Rojen je bil 19. decembra 1935 v Slavonskem Šamcu. Poročen z Dragico, rojeno Rihter.

Od 6. maja 1969 je neprekinjeno delal v RLV, s krajšo prekinitvijo

pa od leta 1959.

Leta 1969 se je zaposlil kot nekvalificiran kopač v Jami vzhod. Leta 1982 je bil premeščen v Zračenje, kjer je delal do upokojitve.

Leta 1970 je opravil izpit za polkvalificiranega kopača in leta 1971 še za kvalificiranega kopača.

Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v delovni organizaciji.

Valentin REZMAN,
upokojen 9. marca

Rojen je bil 13. februarja 1939 v Ponikvi pri Žalcu. Poročen z Marijo, rojeno Ograjenšek.

Od 22. oktobra 1973 je neprekinjeno delal v RLV, z nekajdnevno prekinitvijo pa že od leta 1961.

Leta 1973 se je zaposlil kot kvalificirani kopač v Jami vzhod. Leta 1975 je bil premeščen v Jamo Škale, leta 1979 v Jamo Preloge in leta 1980 nazaj v Jamo Škale, kjer je delal do upokojitve.

Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v delovni organizaciji.

Karel VERSTOVŠEK,
upokojen 11. marca

Rojen je bil 13. februarja 1939 v Brežicah. Poročen s Frido, rojeno Hriberšek.

Od 2. februarja 1961 je neprekinjeno delal v RLV, s prekinitvijo za-

radi služenja vojaščine pa že od leta 1957.

Leta 1961 se je zaposlil kot kvalificirani kopač v Jami zahod. Leta 1968 je bil premeščen v Jamo vzhod, junija 1975 med rudniške režijske delavce, septembra 1975 najprej k jamski mehanizaciji in nato v Jamo vzhod, junija 1977 v Jamo zahod, septembra 1977 v Jamsko mehanizacijo in transport, po ustanovitvi temeljne organizacije Jamski transport pa je vse do upokojitve delal v tej temeljni organizaciji RLV.

Leta 1976 je opravil izpit za rudarskega nadzornika.

Dejaven je bil tudi v samoupravnih organih in družbenopolitičnih organizacijah. Veliko je delal tudi udarniško.

Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v delovni organizaciji in tradicionalnih priznanj za aktivnost v jamski reševalni četi RLV.

Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v delovni organizaciji in tradicionalnih priznanj za aktivnost v jamski reševalni četi RLV.

Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v delovni organizaciji in tradicionalnih priznanj za aktivnost v jamski reševalni četi RLV.

Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v delovni organizaciji in tradicionalnih priznanj za aktivnost v jamski reševalni četi RLV.

Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v delovni organizaciji in tradicionalnih priznanj za aktivnost v jamski reševalni četi RLV.

Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v delovni organizaciji in tradicionalnih priznanj za aktivnost v jamski reševalni četi RLV.

Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v delovni organizaciji in tradicionalnih priznanj za aktivnost v jamski reševalni četi RLV.

Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v delovni organizaciji in tradicionalnih priznanj za aktivnost v jamski reševalni četi RLV.

Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v delovni organizaciji in tradicionalnih priznanj za aktivnost v jamski reševalni četi RLV.

Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v delovni organizaciji in tradicionalnih priznanj za aktivnost v jamski reševalni četi RLV.

Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v delovni organizaciji in tradicionalnih priznanj za aktivnost v jamski reševalni četi RLV.

Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v delovni organizaciji in tradicionalnih priznanj za aktivnost v jamski reševalni četi RLV.

ČUDEŽ

Na Brezjah prileti iz cerkve starejši možki, pogleda okrog sebe in začne vpiti: "Spet bom hodil, spet bom hodil!"

Starejša ženicka stopi k njemu in vpraša: "Gospod, a je čudež?"

"Kakšen čudež! Medtem ko sem bil v cerkvi, so mi ukradli moped!" /Ičin/

Janko ŠMON,
upokojen 14. marca

Rojen je bil 4. julija 1938 v Šentilju pri Velenju. Od 24. januarja 1961 je neprekinjeno delal v RLV, s prekinitvijo zaradi služenja vojaščine

pa že od leta 1957.

Leta 1961 se je zaposlil kot nekvalificiran kopač v Jami zahod. Leta 1966 je bil premeščen v Priprave, kjer je delal do upokojitve.

Leta 1964 je opravil izpit za polkvalificiranega kopača in leta 1967 še za kvalificiranega kopača.

Veliko je delal tudi udarniško.

Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v delovni organizaciji.

Marija TANDARA,
upokojena 15. marca

Rojena je bila 23. januarja 1931 v Zavodnjah nad Šoštanjem.

Mati treh otrok: leta 1956 rojene Marjane, leta 1966 rojenega Marjana in leta 1970 roje-

ne Romane.

Od 1. marca 1961 je neprekinjeno delala v organizacijah, združenih v naš kombinat. Zaposlila se je kot nekvalificirana delavka v bivši delovni organizaciji EFE. Leta 1975 je bila premeščena v Plastiko in zaščitna sredstva, sedaj Sipak, kjer je delala do upokojitve.

Leta 1975 je opravila izpit za polkvalificirano delavko v transportu.

Dejavna je bila tudi v samoupravnih organih.

Veliko je delala tudi udarniško.

V zadnjih letih NOB je bila partizanska obveščevalka.

Nagrajena in dobitnica diplome za vestno in vztrajno delo v delovni organizaciji in knjižne nagrade za vestno opravljanje delovnih obveznosti.

Anton MARŠNJAK,
upokojen 16. marca

Rojen je bil 31. maja 1939 v Celju. Poročen z Marijo, rojeno Kramar. Od 26. avgusta 1960 je neprekinjeno delal v RLV, s prekinitvijo zaradi služenja vojaščine

pa od leta 1957.

Od leta 1960 do leta 1984, ko je bil premeščen v Jamo Škale, kjer je bil zaposlen do upokojitve, je delal po jami Preloge in v skupnih službah rudnika.

Zaposlil se je kot kvalificirani kopač. Leta 1968 je opravil izpit za rudarskega nadzornika, leta 1981 pa dokončal še višjo šolo za organizacijo dela.

Vseskozi je bil zelo dejaven v samoupravnih organih in družbenopolitičnih organizacijah rudnika.

Veliko je sodeloval tudi pri udarniških delovnih akcijah.

Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v delovni organizaciji in reda dela s srebrnim vencem.

Martin KRAJNC,
upokojen 16. marca

Rojen je bil 23. septembra 1938 na Ljubnem ob Savinji. Poročen s Terezijo, rojeno Vogrin. Od 22. novembra 1960 je neprekinjeno delal v RLV. Zaposlil se je kot

nekvalificiran kopač v Jami vzhod. Leta 1978 je bil premeščen v Jamo Škale, kjer je delal do upokojitve.

Leta 1963 je opravil izpit za polkvalificiranega kopača, leta 1965 za kvalificiranega kopača in leta 1980 še izpit za rudarskega inštruktorja.

Dejaven je bil tudi v samoupravnih organih.

Sodeloval je tudi na udarniških akcijah pri izgradnji Velenja.

Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v delovni organizaciji.

Jože FLUHER,
upokojen 21. marca

Rojen je bil 30. januarja 1931 v Ciringi pri Mariboru. Poročen z Marijo, rojeno Fošner.

Od 3. decembra 1965 je neprekinjeno delal v RLV. Zaposlil se je kot

nekvalificiran kopač v Jami zahod. Decembra 1965 je bil premeščen v Jamo vzhod, leta 1967 v Jamo zahod, leta 1974 nazaj v Jamo vzhod, leta 1977 v Steber 8 in leta 1981 v Jamo Škale,

kjer je delal do upokojitve. Leta 1970 je opravil izpit za polkvalificiranega kopača in leta 1972 še za kvalificiranega kopača.

Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v delovni organizaciji.

Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v delovni organizaciji.

Marija FUČKO,
upokojena 23. marca

Rojena je bila 12. avgusta 1939 v Belici pri Čakovcu.

Mati enega otroka: leta 1958 rojene Božice.

Od 7. novembra 1963 je neprekinjeno delala v organizacijah, združenih v naš kombinat. Zaposlila se je kot nekvalificirana delavka v EFE. Leta 1986 je bila premeščena v ESO, kjer je delala do upokojitve.

Nagrajena in dobitnica diplome za vestno in vztrajno delo v delovni organizaciji.

Pavel VREČAR,
upokojen 30. marca

Rojen je bil 23. januarja 1939 v Mali Mislinji. Poročen z Anico, rojeno Pišek.

Od 1. marca 1963 je neprekinjeno delal v RLV, s prekinitvijo zaradi

služenja vojaščine pa že od leta 1957.

Leta 1963 se je zaposlil pri jamskih pripravah, kjer je delal do upokojitve.

Leta 1963 je opravil izpit za polkvalificiranega kopača, leta 1965 za kvalificiranega kopača, leta 1974 pa je dokončal še rudarsko nadzorniško šolo.

Dejaven je bil tudi v samoupravnih organih rudnika.

Veliko je delal tudi udarniško.

Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v delovni organizaciji.

Ivan MEDVED,
upokojen 31. marca

Rojen je bil 6. junija 1940 v Skornem pri Šoštanju.

Od 14. februarja 1962 je neprekinjeno delal v RLV, s prekinitvijo zaradi služenja vojaščine

pa od leta 1958.

Leta 1962 se je zaposlil kot nekvalificiran kopač v Jami vzhod. Leta 1986 je bil premeščen v Jamo Škale, kjer je delal do upokojitve.

Leta 1963 je opravil izpit za polkvalificiranega kopača.

Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v delovni organizaciji.

Miran GRIL,
upokojen 31. marca

Rodil se je 25. avgusta 1941 na Janškovem selu pri Žalcu. Poročen s Karolino, rojeno Verdelj.

Od 26. junija 1964 je neprekinjeno delal v

RLV, s prekinitvijo zaradi služenja vojaščine pa že od leta 1959.

Leta 1964 se je zaposlil kot polkvalificirani kopač v Jami vzhod, sedaj skupaj z Jamo zahod Jama Preloge, kjer je delal vse do upokojitve.

Leta 1965 je opravil izpit za kvalificiranega kopača, leta 1974 za strelca v metanskih jamah in leta 1978 še za rudarskega nadzornika.

Dejaven je bil tudi v samoupravnih organih in pri sindikatu.

Veliko je delal tudi udarniško.

Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v delovni organizaciji ter bronastega, srebrnega in zlatega priznanja za aktivnost v jamski reševalni četi RLV.

Franc AVBERŠEK,
upokojen 1. aprila

Rojen je bil 29. marca 1941 na Lopatniku pri Velenju. Poročen z Jožejo, rojeno Mavrič.

Od 1. julija 1964 je neprekinjeno delal v RLV, s prekinitvijo zaradi

služenja vojaščine pa že od leta 1959.

Leta 1964 se je zaposlil kot polkvalificirani kopač v Jami vzhod. Leta 1977 je bil premeščen v Zračenje, kjer je delal do upokojitve.

Dejaven je bil tudi v samoupravnih organih in pri sindikatu.

Veliko je delal tudi udarniško.

Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v delovni organizaciji in reda dela s srebrnim vencem.

Ivan STROPNIK,
upokojen 1. aprila

Rojen je bil 14. decembra 1932 v Ravnah nad Šoštanjem. Poročen z Ivanka, rojeno Razbornik.

Od 1. junija 1959 je neprekinjeno delal v

RLV. Zaposlil se je kot nekvalificiran kopač v Jami vzhod. Leta 1970 je bil premeščen v Jama zahod, sedaj skupaj z Jama vzhod Jama Preloge, kjer je delal do upokojitve.

Leta 1961 je opravil izpit za polkvalificiranega kopača in leta 1964 še za kvalificiranega kopača.

Veliko je delal tudi udarniško.

Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v delovni organizaciji.

Ivanka MOTALN,
upokojena 1. aprila

Rodila se je 20. februarja 1932 v Smrečnem pri Šmartnem na Pohorju.

Od 25. julija 1960 je neprekinjeno delala v RLV. Zaposlila se je

kot nekvalificirana delavka v rudniškem zunanjem obratu. Leta 1978 je bila premeščena v Kopalnico, kjer je delala do upokojitve.

Veliko je delala tudi udarniško.

Nagrajena in dobitnica diplome za vestno in vztrajno delo v delovni organizaciji.

Jože PESJAK,
upokojen 1. aprila

Rodil se je 17. marca 1940 v Ljubnici pri Vitanju. Poročen z Marijo, rojeno Završnik.

Od 16. februarja 1963 je neprekinjeno delal v RLV, s prekinitvijo zaradi služenja vojaščine pa od leta 1960. Leta 1963 se je zaposlil kot nekvalificiran kopač v Jami zahod. Leta 1970 je bil premeščen v Jama vzhod in leta 1976 v Steber 8, sedaj Jama Pesje, kjer je delal do upokojitve.

Leta 1964 je opravil izpit za polkvalificiranega kopača, leta 1967 za kvalificiranega kopača in leta 1974 še za strelca v metanskih jamah.

Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v delovni organizaciji.

Konrad POTRČ,
upokojen 1. aprila

Rojen je bil 29. januarja 1937 v Jablancih pri Mariboru. Poročen z Zofijo, rojeno Konečnik.

Od 5. aprila 1960 je neprekinjeno delal v

RLV. Zaposlil se je kot nekvalificiran kopač v Jami vzhod. Oktobra 1960 je bil premeščen v Jama zahod, leta 1970 v Jama vzhod, leta 1976 v Steber 8 in leta 1981 v Jama Škale, kjer je delal do upokojitve.

Leta 1963 je opravil izpit za polkvalificiranega kopača in leta 1965 še za kvalificiranega kopača.

Dejaven je bil tudi v samoupravnih organih. Sodeloval je tudi pri udarniški izgradnji Velenja.

Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v delovni organizaciji.

Mihael PRITRŽNIK,
upokojen 1. aprila

Rojen je bil 7. junija 1939 v Završah pri Slovenjem Gradcu. Poročen z Antonijo, rojeno Brulc.

Od 1. avgusta 1961 je neprekinjeno delal v

RLV, s prekinitvijo zaradi služenja vojaščine pa že od leta 1957.

Leta 1961 se je zaposlil kot nekvalificiran kopač v Jami zahod in potem do leta 1972 izmenoma delal v Jami zahod in Jami vzhod, leta 1974 je bil premeščen v Steber 8, leta 1975 v Jama zahod, junija 1977 v Steber 8, septembra 1977 v Jama vzhod, maja 1983 v Jama Škale in avgusta 1983 v Jama Preloge, kjer je delal do upokojitve.

Leta 1963 je opravil izpit za polkvalificiranega kopača in leta 1965 še za kvalificiranega kopača.

Dejaven je bil tudi v samoupravnih organih.

Sodeloval je tudi pri udarniških delovnih akcijah v Velenju.

Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v delovni organizaciji.

Mirko KRAJNC,
upokojen 1. aprila

Rodil se je 4. januarja 1937 na Legnu pri Slovenjem Gradcu. Poročen z Majdo, rojeno Čas.

Od 26. septembra 1959 je neprekinjeno delal

v RLV. Zaposlil se je kot nekvalificiran kopač v Jami vzhod. Leta 1966 je bil premeščen v Jama zahod in leta 1982 v Jamsko mehanizacijo, kjer je delal do upokojitve.

Leta 1961 je opravil izpit za polkvalificiranega kopača in leta 1964 še za kvalificiranega kopača.

Veliko je delal tudi udarniško.

Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v delovni organizaciji.

Rudi VIDMAJER,
upokojen 1. aprila

Rojen je bil 17. aprila 1939 v Založah pri Polzeli. Poročen z Alojzijo, rojeno Hudočnik.

Od 27. aprila 1964 je neprekinjeno delal v

RLV. Zaposlil se je kot nekvalificiran kopač v Jami zahod. Leta 1966 je bil premeščen v Jama vzhod, leta 1977 v Zračenje in leta 1980 v Priprave, kjer je delal do upokojitve.

Leta 1971 je opravil izpit za polkvalificiranega kopača, septembra 1971 za polkvalificiranega cirkularista in leta 1977 še za kvalificiranega kopača.

Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v delovni organizaciji.

Franc RAMŠAK,
upokojen 2. aprila

Rojen je bil 4. septembra 1938 na Kozjaku pri Mislinji. Poročen z Emilijo, rojeno Štefanič.

Od 29. oktobra 1960 je neprekinjeno delal v

RLV. Zaposlil se je kot nekvalificiran kopač v Jami vzhod. Aprila 1975 je bil premeščen v Jama Škale, novembra 1975 v Jama vzhod in leta 1977 v Steber 8, sedaj Jama Pesje, kjer je delal do upokojitve.

Leta 1963 je opravil izpit za polkvalificiranega kopača, leta 1965 za kvalificiranega kopača in leta 1976 še za strelca v metanskih jamah.

Dejaven je bil tudi v samoupravnih organih in pri sindikatu.

Sodeloval je tudi pri udarniški izgradnji Velenja.

Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v delovni organizaciji in priznanja za aktivnost v jamski reševalni četi RLV.

Franjo KLAUŽAR,
upokojen 2. aprila

Rojen je bil 7. februarja 1937 v Zagorskih Selih pri Krapini. Poročen z Josipo, rojeno Antolič.

Od 1. oktobra 1960 je neprekinjeno delal v

RLV. Zaposlil se je kot nekvalificiran kopač v Jami vzhod. Leta 1961 je bil premeščen v Jama zahod in do leta 1972 izmenoma delal v Jami zahod in Jami vzhod, novembra 1974 je bil najprej premeščen v Steber 8 in potem v Jama Škale, decembra 1974 zopet v Steber 8, januarja 1975 v Jama vzhod, septembra 1975 v Jama zahod, junija 1977 v Steber 8, decembra 1977 v Jama Preloge, leta 1978 v Jama Pesje in leta 1979 v Jama Preloge, kjer je delal do upokojitve.

Leta 1963 je opravil izpit za polkvalificiranega kopača in leta 1965 še za kvalificiranega kopača.

Sodeloval je tudi na udarniških delovnih akcijah.

Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v delovni organizaciji.

Karel RUPREHT,
upokojen 2. aprila

Rojen je bil 30. oktobra 1937 v Pirešici pri Žalcu. Poročen z Vladimiro, rojeno Učakar.

Od 1. februarja 1969 je neprekinjeno delal v

RLV, skupaj z zaposlitvijo v rudniškem delu bivše delovne organizacije RŠC Velenje pa že od leta 1959.

Leta 1969 se je zaposlil kot kvalificiran kopač v Jami zahod. Leta 1970 je bil premeščen v Jama vzhod, leta 1976 v Steber 8, leta 1977 v Jama vzhod, leta 1978 v Jama Pesje in leta 1981 v Jama Škale, kjer je delal do upokojitve.

Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v delovni organizaciji.

Franc MORI,
upokojen 4. aprila

Rojen je bil 21. avgusta 1938 v Ravnah pri Šoštanju. Poročen s Tezijo, rojeno Čeh.

Od 7. junija 1960 je neprekinjeno delal v RLV, s prekinitvijo za-

radi služenja vojaščine pa že od leta 1957.

Leta 1960 se je zaposlil kot nekvalificiran kopač v Jami vzhod. 10. avgusta 1964 je bil premeščen v ESO, 14. avgusta v Jamo vzhod, leta 1973 v Jamo zahod, aprila 1974 v Priprave, septembra 1974 v Jamo zahod in leta 1983 v Priprave, kjer je delal do upokojitve.

Leta 1961 je opravil izpit za polkvalificiranega kopača in leta 1964 še za kvalificiranega kopača.

Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v delovni organizaciji.

Anton PODVRATNIK,
upokojen 6. aprila

Rojen je bil 20. januarja 1937 v Lepi njiivi pri Mozirju. Poročen s Alojzijo, rojeno Reberšak.

Od 1. septembra 1976 je bil neprekinjeno zaposlen v RLV, skupaj z zaposlitvijo v rudniškem delu bivše delovne organizacije RŠC Velenje pa že od leta 1965.

Leta 1976 se je zaposlil kot kvalificirani kopač v Jamski mehanizaciji in transportu, po ustanovitvi temeljne organizacije Jamski transport leta 1977 pa je delal v njej do upokojitve.

Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v delovni organizaciji.

Franc JAVORNIK,
upokojen 5. aprila

Rojen je bil 24. septembra 1936 v Breznu pri Slovenskih Konjicah. Poročen z Marijo, rojeno Golouh.

Od 10. decembra 1963 je neprekinjeno delal v

RLV. Zaposlil se je kot polkvalificirani kopač v Jami vzhod. Leta 1975 je bil premeščen v Zračenje, kjer je delal do upokojitve.

Leta 1965 je opravil izpit za kvalificiranega kopača. Dejaven je bil tudi v samoupravnih organih in pri sindikatu.

Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v delovni organizaciji in zlate značke za udarniško delo.

Vesna ŠMERGUT

Prava pravcata stiskalnica za sadje za darilo sodelavcu ob odhodu v pokoj

Nekaj po štirinajsti uri v četrtek, 10. marca, je bilo pred glavnim vhodom v rudniške objekte v Novih Prelogah zelo živahno: zbrali so se domala vsi rudarji, dežurni električarji, strelci, nadzorniki in poslovođa s čel A, B in C v jami Pesje in se prisrčno poslovili od svojega sodelavca Jožeta Pesjaka ob odhodu v pokoj.

Ob tej priložnosti so mu dali v dar pravo pravcato hidravlično stiskalnico za sadje, za veselo razpoloženje ob tem dogodku pa sta poskrbela kar dva harmonikarja.

Torej to slovo nikakor ni bilo takšno kot v delovnih okoljih, v katerih sodelavci na marsikoga ob njegovi upokojitvi preprosto pozabijo.

Jože Pesjak si je s svojim dolgoletnim vestnim delom v rudniku in vseskozi tovariškim odnosom do sodelavcev takšno slovo tudi zaslužil.

V našem rudniku je Jože začel delati leta 1960; to je v času, ko so v njem začeli uporabljati za podpiranje prve okrogle jeklene stojke.

Zaposlil se je kot nekvalificiran kopač, potem je šel k vojakom in po prihodu od vojakov spet poprijel za rudarsko delo; najprej še kot nekvalificiran kopač, v nadaljnjih letih pa se je ob delu izsolal za "učnega", polkvalificiranega kopača in "hajerja", kvalificiranega kopača, in naposled še za strelskega mojstra.

A prepustimo raje besedo o njegovem rudarjenju kar njemu!

"Poprijel sem pravzaprav za vsa možna jamska dela," je povedal za uvod in nato nadaljeval:

"V časih, ko sem bil še 'laufar' in 'učni' kopač, je beseda 'hajerja' v jami še nekaj veljala, beseda gospodarja čela pa je bila sploh upoštevana. Takrat smo res še dosledno upoštevali dnevne delovne razporede in ukaze. Pa

je bilo kljub temu prijetno. Saj ne rečem, da sedaj ni več, a lahko bi bilo boljše. Delati znamo, gospodarimo pa slabo. Preveč je bolniških dopustov in tudi število invalidov je pretirano narastlo. Ne vem, zakaj je naenkrat med rudarji toliko invalidov, saj sedaj delo v jami ne poteka nič hitreje, kot je včasih, bolj naporno, kot je bilo, pa tudi ni.

Jaz sem imel pri delu v jami srečo, saj se nikoli nisem resno poškodoval, na bolniškem dopustu pa sem bil le kratak čas - zaradi gripe."

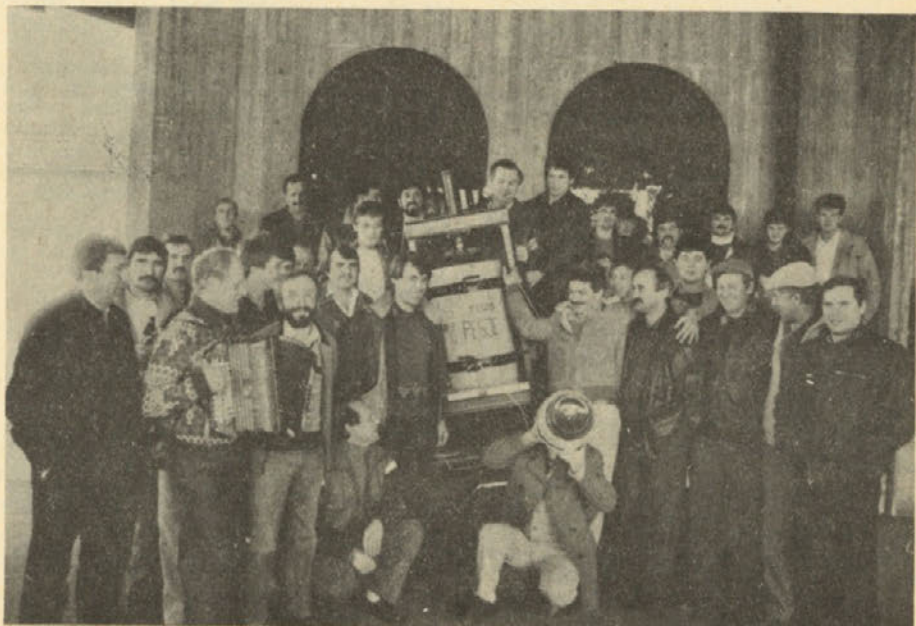
Si je pa Jože za vse večne čase zapomnil, kako mu je nadzornik Stane Bevc zapisal "plavega" v aprilu leta 1964, čeprav je imel še ves redni letni dopust in je v tistem mesecu delal tudi dve nedelji...

"Sedaj se kaj takšnega ne more nikomur več zgoditi," je dejal, "saj si lahko vsak 'pomaga' z odhodom k zdravniku in na bolniški dopust. Kdor potrebuje bolniški dopust samo za en dan, pač ostane potem 'bolan' cel teden. Takšnemu dopustu pravimo kar 'politična bolniška'."

Kolikor vem, je mogoče bolniški dopust dobiti tudi za nazaj," je še povedal o tem in tem svojim besedam pridal, da so sicer vsi delavci RLV - tudi tisti, ki so prišli živeti in delat v Velenje iz drugih naših republik - večinoma 'fejst' fantje.

"Nekateri, ki so prišli bolj od daleč, imajo res malo drugačne delovne navade kot mi Slovenci, zato pa se znajo bolj postaviti zase, saj Slovenci smo včasih kar preveč ubogljivi," je dorekel misel.

Jože je bil darila in pozornosti svojih sodelavcev kajpada zelo vesel; tako vesel, da jih je povabil, naj v jeseni pridejo v goste na njegov dom v

Takšno slovo si je Jože Pesjak s svojim dolgoletnim vestnim delom v rudniku in vseskozi tovariškim odnosom do sodelavcev tudi zaslužil!

ZA ŽGANJEUHO

"Tvojih oblek ne bom več nosila v čistilnico, ampak v destilacijo!" /Ičin/

Jože Pesjak (prvi z leve strani) med posilvanjem...

Vinski gori, da bodo poskusili, kaj zmore stiskalnica, ki so mu jo podarili.

Pripravil Lojze Ojsteršek

Kdo bi odgovarjal?

Pri RLV oziroma v REK sem zaposlen že tako dolgo, da sem doživel in videl že veliko selitev delavcev skupnih služb, tako RLV kot REK, kaj takega, kot je bila selitev nekaterih delavcev oziroma delavk delovne skupnosti skupnih služb našega kombinata iz njegove upravne zgradbe Rudarske 6 v Titovem Velenju, pa ne pomnim.

Precej presenečen sem bil, ko sem videl, v kakšnih prostorih sedaj "domuje" del kadrovsko-socialne službe REK za izračunavanje vsega potrebnega za ureditev pokojnin naših delavcev. V prostorih, ki mu zdaj pripadajo, se namreč zbirajo in hranijo vsi podatki o osebnih dohodkih in odtegljajih od osebnih dohodkov delavcev našega kombinata. V njih je shranjenih okrog 98 000 kartotek s podatki do leta 1980 in okrog 48 000 kartotek s podatki po tem letu, v katerem smo v REK prešli na avtomatsko obdelavo podatkov o osebnih dohodkih. In vse te kartoteke so zložene v navadnih pločevinastih omarah, ki so zdaj res že opremljene s ključavnicami in zaklenjene, a še ne dolgo, vendar pa še vedno stojijo kar na hodnikih.

Sprašujem člane delavskega sveta REK in sploh vse delavce našega kombinata, kdo bi odgovarjal, če bi se "tem kartotekam kaj neprijetnega zgodilo". Lahko bi, recimo, zgorele, lahko bi kdo katero ukradel... Kako bi pa nam potem ob odhodu v pokoj lahko izračunali vse potrebno za ureditev pokojnine? Kje bi dobili podatke?

Pri vsem tem pa so v garažnih prostorih našega kombinata, v katerih bi lahko bile vse te kartoteke varno shranjene, parkirani osebni avtomobili, last vseh mogočih ljudi.

Kakšen pa je povsem delovni prostor tega dela kadrovsko-socialne službe REK?

Pisarna je tako majhna, da v njej skorajda ni prostora za obiskovalce. Tako je temna, da mora luč v njej svetiti celo dopoldne. Telefona v njej ni, zato mora delavka, ki izračunava vse potrebno za ureditev pokojnin, uporabljati telefon v sosednji pisarni.

V podobne prostore so bile preseljene tudi delavke skupnih služb REK, katerih

delovno področje obsega obračun družbenih dajatev od bruto osebnih dohodkov, hranarin in odbitkov od čistih osebnih dohodkov, vodenje evidence materialnih odškodninskih zahtev in obračun osebnih dohodkov za delavce skupnih služb REK in Zavarovanja... Pri tem pa so se nekatere službe, katerih delavci s tem, ko shranijo v žep svinčnik in zaprejo usta, pospravijo vse, kar potrebujejo pri delu, preselile v večje, svetlejša prostora...

Pripravil Lojze Ojsteršek

Ali res ni šlo za prvoaprilsko potegavščino?

Pred 1. aprilom nam je vsem zaposlenim v RLV bil dosegljiv letak z obvestilom, da bomo delavci RLV prve izmene od tega dne dalje ob dvigu malice prejeli še pecivo za zajtrk.

Zelo slikovito je bila na letaku opisana škodljivost jutranjega pitja prave kave in kajenja na tešče. Z izrazi velike skrbi za naše zdravje je bila "opremljena" ponudba zajtrka - in z apelom, naj ne rečemo takoj, da se vse skupaj ne bo obneslo. Med drugim je bilo zapisano tudi, da ponudba zajtrka ni nobena prvoaprilska šala. A za nekatere je bila prav to, kajti že po osmih zajtrkih v remontni delavnici jamske mehanizacije je bil tašti "dobri in nadvse zdravi" obrok hrane zjutraj ob delu odpravljen.

Nekaterim je bilo rečeno, da so odpravo zajtrka zahtevali rudarji, drugim so zopet dejali, da so jo zahtevali uslužbenci iz "direkcije".

Naj omenim, da je bilo nam z zajtrkom postreženo na kraju dela samem, v delavnici, in nam zaradi tega ni bilo treba dvigniti malice že pred šesto uro zjutraj, ampak smo jo lahko dvignili ob devetih.

Ne zanima me, od kod naj bi se črpala sredstva za ta dodatni obrok hrane ob delu, vprašujem pa se, ali nismo vsi upravičeni do zdravega obroka hrane ob delu zjutraj - od rudarjev do vratarja!

Vsa leta mojega dela zajtrkujem doma, brez črne kave ali cigarete, tako da nista niti uvedba niti odprava zajtrka ob delu vplivala na moje dobro jutranje počutje. Kako je glede tega z drugimi delavci pri nas, pa je vprašanje.

Pa dober tek!

Slavko Marš,
RLV-Jamska mehanizacija

POGOVOR Z RUDARJEM

Stal je pod obokom, v katerega so bile napeljane črne cevi, kakor so po bolnicah v sobah za intenzivno nego razne cevke do bolnikov.

Rov je bil ranjen zaradi vroče žarice, ki se je razgorevala nad obokom.

Rudar je stal pod obokom, v katerega so bile napeljane črne cevi, skozi kate-

re je pod pritiskom brizgala umazana čobodra v rane.

Rov je bil ranjen in čobodra je rane celila.

Rudar je stal pod obokom, v katerega so bile napeljane črne cevi; roki je imel prikrizani na prsni in je gledal, ali se bo vroča žarica ohladila.

- Srečno!

"Ooo!"

- Ali dela? Čof, čof?!

"Ja, dela. Čof, čof!"

- Se je vnelo?

"Mhm."

- ...

"Wieviel Uhr ist es?"

- Es ist elf Uhr. No, pa še nekaj minutk, tega pa ne znam po švabsko povedati."

"Da je že enajst?!"

- Ja.

"..."

- Srečno!

"In lepo pozdravljeni!"

- ...

"Če bi bil še enkrat mlad, bi se šel učiti nemščine."

- Ja?

"Bi mi večkrat koristilo."

Rudar je stal pod obokom. Leta so mu pobegnile. Tako daleč je že bil.

"Madona, saj ti še sploh nisi star!"

- Haha!

"Kaj pa misliš - takle fant?! Kupi si program nemščine 2000 S!"

Rudar je stal pod obokom in zdravilo za obok je bila čobodra in čobodra je hladila vročo žarico nad loki. Črpalka je delala čof, čof. Cevi so butale, ko je kovinsko srce poganjalo umazano čobodro v vročo žarico nad loki.

"Ti!"

- Ja?

"Ali greš res ven - iz jame?"

- Res.

"Ali ti ne bo žal?"

- Ne vem? Najbrž!

"Glej, jaz imam še samo dve leti do penzije."

- Ja?

Rudar je stal pod obokom in obok je popil njegova leta in ozdravil vročo žarico.

"Ali potem greš res ven?"

- Čisto zares.

"Pa ti res ne bo žal?"

- Ne vem?!

"Glej, jaz bom šel kmalu v penzijo."

- ...

"Še dve leti!"

- ...

"Ti si še ja tako mlad - in zdrav!"

- JA! /Peter Rezman/

Prvomajska nagradna križanka

				GORENJSKA REKA	TEKMOVALKA V STRELJANJU	2. in 3. SA-MOGLASNIK VADEČI	VELENJSKA VELETRGOVINA	FRANCOSKA REKA	POJEMEK	PREBIVALCI ARDENOV					
		ŽENSKO IME													
		VŠESNI ZDRAVNIK													
		KLANJ													
		PRIPRAVA ZA SEJANJE					AVSTRIJSKO JEZERO				ČAROVNIJE				
Sestavi in narisal: LoM		ELEKTRUČNE RAZDELILNE MREŽE	HIŠNI DUHOVI PRI STARIH RIMLJANIH	VRSTA GORSKE ANTILOPE			Anton Dermota	Alfred Nobel			Ivan Zaharija	KEMIČNI ZNAK ZA ŽVEPLO		OSEBE, KI JIH ONIKAMO	PAMELA
PRIVRŽENEC ELEATOV												ROPANJE			
VRSTA POČASNE SKLADBE						VERDIJEVA OPERA				IZMENSKA POBAJKA					
DRŽAVNA BLAGATVA															
SPLET LAS												NEPRAVI OČE			
TONA			OSNOVNA ŠOLA									ČETRTI RIMSKI KRALJ			CELJE
			USMILTENTE									BRITANSKA LETALSKA DRUŽBA			
AMERIŠKI PROFESOR IN POLITIK												DOBA, VEČNO TRAJANJE	KRATICA TRBOVELJ TOVARNE	NIKALNICA	POKRAJINA V ETIOPIJI
OŠILJENE KONICE						STROKOVNJAKI ZA ATOMIKO									PRIČAKOVANJE
GRŠKA ČRKA							REZULTAT ABERACIJE	UT INFRA	RAČUN	ØHRID	SOMBOR	NAŠ SMUČARSKI SKAKALEC			
POŠAST, POL ČLOVEK POL BIK												STARI SLOVANI			AMPER
												OPOMBA			TELEVIZ. ZASLON
Radovan Lalič				LEGENDAR ANGL. JUNAK ZAŠČITNIK REVNIH									VEROVANJE	ATLETSKA DISCIPLINA OVLAŠITEV (skrajš.)	
ELEKTRON INDUSTRIJA				NAZIV EGIPČANSKI BOG											
ŽELEZN. TRANS. PODJETJE					IRIDIJ										ANGLEŠKA REKA
TUBERKULOZA					ITALIJAN. SPOLNIK										ELEMENT TRLIJANJA
KAMENINA Z AVALE															Ivo Andrić
															DALMAT. ŽENSKO IME

SLOVARČEK ZA POMOČ PRI REŠEVANJU • ITON - francoska reka, pritok Sene • MOAB - pokrajina v Jordaniji, vzhodno od Mrtvega morja • MOND - avstrijsko jezero, severno od Salzburga • SEVERN - angleška reka, dolga 336 km; izliva se v Bristolski kanal

Rešitve s svojim točnim naslovom pošljite v uredništvo Rudarja-Informatorja do 15. maja. Izmed pravih rešitev bomo tri izžrebali in njihove avtorje nagradili s knjigami. /Uredniški odbor/